

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 443/2026
15.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Николе Столића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.55/23 од 15.07.2025. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.19/26 од 12.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 15. априла 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Столића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.55/23 од 15.07.2025. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.19/26 од 12.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр.55/23 од 15.07.2025. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан уплатити у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико окривљени не плати новчану казну у том року, иста ће се извршити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 87. у вези члана 348. став 6. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то пиштоља марке

EKOL Aras Compact Grizzlu, калибра 9 мм, фабричког броја ..., са пластично – металним оквиrom без муниције.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у висини наведеној у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, и одређено је да ће о осталим трошковима суд донети одлуку посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.19/26 од 12.02.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.55/23 од 15.07.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Никола Столић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац у поднетом захтеву наводи да је у питању правноснажно пресуђена ствар, обзиром да је окривљени правноснажном пресудом Војног дисциплинског суда у Београду 1 ДИС број 15/21 од 29.12.2021. године оглашен кривим за дисциплински преступ из члана 149. тачка 32. Закона о Војсци Србије, за који је осуђен на дисциплинску казну – забрану унапређења у виши чин или напредовања на виши положај у трајању од једне године, јер је дана 13.01.2021. године као професионални припадник Војске Србије, у службене просторије унео конверибилно оружје, за које није поседовао оружани лист. Према ставу браниоца, у конкретном случају ради се о истом животном догађају и о истом казненом поступку, иако је у питању дисциплински поступак, те је испуњен процесни услов за примену начела *ne bis in idem*, па одбрана сматра да је побијаним нижестепеним пресудама учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд није могао прихватити као основане.

Наиме, по оцени овога суда, у конкретном случају, није повређено начело *ne bis in idem* из члана 4. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да по оцени овога суда дисциплински поступак нема казнено- правни карактер, односно санкција која је

окривљеном изречена у дисциплинском поступку нема казнено –правни карактер, већ радно – правни карактер и односи се само на забрану напредовања у виши чин или напредовања на виши положај, а која забрана дефинитивно има дејство само док се окривљени налази у радном односу у Војсци Србије и везана је за радноправни статус окривљеног.

Поред тога, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљени истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је Виши суд у Сремској Митровици, као другостепени, ове жалбене наводе оценио неоснованим и у образложењу своје одлуке на страни 2 став шести и седми изнео јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о пресуђеној ствари, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић